

Sygn. akt I CNP 117/22

POSTANOWIENIE

Dnia 26 października 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 26 października 2022 r.
skargi T.K. i M.K.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 16 lutego 2021 r., sygn. akt II Ca 1925/20
wydanego w sprawie z powództwa T.K. i M.K.
przeciwko T. spółce akcyjnej w K.
o zapłatę,

- 1) odrzuca skargę;**
- 2) zasądza od powodów solidarnie na rzecz pozwanej kwotę 1.800 (tysiąc osiemset) zł tytułem kosztów postępowania wywołanego skargą.**

UZASADNIENIE

M.K. i T.K. w skardze z 21 grudnia 2021 r. wystąpili o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie z 16 lutego 2021 r., wydanego w sprawie z ich powództwa przeciwko T. SA w K. o zapłatę kwoty 15.000 zł z odsetkami od wniesienia pozwu, którym Sąd ten zmienił korzystny dla powodów wyrok Sądu Rejonowego dla Krakowa - Krowodrzy w Krakowie z 16 lipca 2020 r., i oddalił powództwo. Powodowie zarzucili, że wyrok ten jest niezgodny z prawem, to jest: - z art. 172 § 1 i 2 k.c., art. 292 k.c. w związku z art. 352 § 1 i 2 k.c. oraz art. 7 k.c.

Pozwany wniósł o odrzucenie skargi dotkniętej brakami konstrukcyjnymi uniemożliwiającymi nadanie jej biegu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Obowiązkiem wnoszącego skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest uprawdopodobnienie szkody, którą poniósł w związku z wydaniem zaskarżonego orzeczenia oraz wykazanie, że nie było i nie jest możliwe uzyskanie wzruszenia zaskarżonego nią wyroku w drodze innych środków prawnych albo że została wniesiona w szczególnej sytuacji uregulowanej w art. 424¹ § 2 k.p.c. (art. 424⁵ § 1 pkt 4 i 5 k.p.c.). Te wymagania stawiane skardze mają charakter konstrukcyjny i nie podlegają uzupełnieniu w drodze wezwania o uzupełnienie braków formalnych (arg. z art. 424⁶ § 2 k.p.c.).

Wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 424⁵ § 1 pkt 4 i 5 k.p.c. powodowie nie uprawdopodobnili, żeby przez wydanie zaskarżonego wyroku doszło do wyrządzenia im szkody ani także tego, że wzruszenie wyroku przy wykorzystaniu innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł o odrzuceniu skargi.

Podstawą orzeczenia o kosztach postępowania był art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c., § 2 pkt 5 w związku z § 10 ust. 5 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jedn. Dz.U. z 2018 r. poz. 265), orzeczono jak w postanowieniu.